

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державно-приватне партнерство

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 40, ст.524)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 5007-VI від 21.06.2012, ВВР, 2013, № 19-20, ст.190
№ 5406-VI від 02.10.2012, ВВР, 2013, № 41, ст.551
№ 5463-VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 4, ст.61
№ 817-VIII від 24.11.2015, ВВР, 2016, № 10, ст.97
№ 2189-VIII від 09.11.2017, ВВР, 2018, № 1, ст.1}

{У тексті Закону слова "органи державної влади" в усіх відмінках замінено словами "державні органи" у відповідному відмінку згідно із Законом № 5463-VI від 16.10.2012}

Цей Закон визначає організаційно-правові засади взаємодії державних партнерів з приватними партнерами та основні принципи державно-приватного партнерства на договірній основі.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення та ознаки державно-приватного партнерства

1. Державно-приватне партнерство - співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів та органів місцевого самоврядування (державними партнерами) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, або фізичними особами - підприємцями (приватними партнерами), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним цим Законом.

{Абзац перший частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

На стороні приватного партнера у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька осіб, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами. Відносини між приватними партнерами та порядок визначення приватного партнера для представництва інтересів інших приватних партнерів у відносинах з державним партнером визначаються умовами договору, укладеного між приватними партнерами, або умовами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. Такі особи несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями, передбаченими договором, що укладається в рамках державно-приватного партнерства.

{Абзац другий частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

Крім переможця (переможців) конкурсу з визначення приватного партнера, приватним партнером може виступати юридична особа, створена для здійснення державно-приватного партнерства переможцем (переможцями) конкурсу з визначення приватного партнера, якщо це передбачено умовами відповідного конкурсу, при цьому протягом строку, встановленого

договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, переможець (переможці) конкурсу повинен (повинні) прямо або опосередковано володіти більше ніж 50 відсотками статутного капіталу цієї юридичної особи. Протягом місяця після державної реєстрації створеної юридичної особи до договору в рамках державно-приватного партнерства мають бути внесені відповідні зміни, у тому числі щодо субсидіарної відповідальності переможця (переможців) конкурсу за зобов'язаннями цієї юридичної особи.

{Абзац третій частини першої статті 1 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

Переможець (переможці) конкурсу несе (несуть) у повному обсязі відповідальність за виконання зобов'язань за договором державно-приватного партнерства.

{Абзац частини першої статті 1 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

За рішенням державного партнера державне підприємство, комунальне підприємство, підприємство Автономної Республіки Крим або господарське товариство, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, може брати участь у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, на стороні відповідного державного партнера. Державний партнер несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями такого підприємства або господарського товариства відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

{Абзац частини першої статті 1 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

До ознак державно-приватного партнерства належать:

{Абзац шостий частини першої статті 1 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

надання прав управління (користування, експлуатації) об'єктом партнерства або придбання, створення (будівництво, реконструкція, модернізація) об'єкта державно-приватного партнерства з подальшим управлінням (користуванням, експлуатацією), за умови прийняття та виконання приватним партнером інвестиційних зобов'язань відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства;

{Абзац сьомий частини першої статті 1 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

довготривалість відносин (від 5 до 50 років);

{Абзац восьмий частини першої статті 1 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

передача приватному партнеру частини ризиків у процесі здійснення державно-приватного партнерства;

{Абзац дев'ятий частини першої статті 1 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

внесення приватним партнером інвестицій в об'єкти партнерства із джерел, не заборонених законодавством.

{Абзац десятий частини першої статті 1 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

Стаття 2. Правові засади державно-приватного партнерства

1. Правовими засадами державно-приватного партнерства є Конституція України, Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України, цей Закон, інші законодавчі акти України, а також міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. У разі якщо міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 3. Основні принципи здійснення державно-приватного партнерства

1. До основних принципів здійснення державно-приватного партнерства належать:

рівність перед законом державних та приватних партнерів;

заборона будь-якої дискримінації прав державних чи приватних партнерів;

узгодження інтересів державних та приватних партнерів з метою отримання взаємної вигоди;

забезпечення вищої ефективності діяльності, ніж у разі здійснення такої діяльності державним партнером без залучення приватного партнера;

{Частина першу статті 3 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

незмінність протягом усього строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, цільового призначення та форми власності об'єктів, що перебувають у державній або комунальній власності чи належать Автономній Республіці Крим, переданих приватному партнеру;

визнання державними та приватними партнерами прав і обов'язків, передбачених законодавством України та визначених умовами договору, укладеного у рамках державно-приватного партнерства;

справедливий розподіл між державним та приватним партнерами ризиків, пов'язаних з виконанням договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства;

визначення приватного партнера на конкурсних засадах, крім випадків, встановлених законом.

Стаття 4. Сфери застосування державно-приватного партнерства

1. Державно-приватне партнерство застосовується в таких сферах:

пошук, розвідка родовищ корисних копалин та їх видобування, крім таких, що здійснюються на умовах угод про розподіл продукції;

{Абзац другий частини першої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5406-VI від 02.10.2012}

виробництво, транспортування і постачання тепла та розподіл і постачання природного газу;

будівництво та/або експлуатація автострад, доріг, залізниць, злітно-посадкових смуг на аеродромах, мостів, шляхових естакад, тунелів і метрополітенів, морських і річкових портів та їх інфраструктури;

машинобудування;

збір, очищення та розподілення води;

охорона здоров'я;

туризм, відпочинок, рекреація, культура та спорт;

забезпечення функціонування зрошувальних і осушувальних систем;

поводження з відходами, крім збирання та перевезення;

{Абзац десятий частини першої статті 4 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

виробництво, розподілення та постачання електричної енергії;

управління нерухомістю;

надання соціальних послуг, управління соціальною установою, закладом;

{Частина першу статті 4 доповнено абзацом тринадцятим згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

виробництво та впровадження енергозберігаючих технологій, будівництво та капітальний ремонт житлових будинків, повністю чи частково зруйнованих внаслідок бойових дій на території проведення антитерористичної операції;

{Частина першу статті 4 доповнено абзацом чотирнадцятим згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

встановлення модульних будинків та будівництво тимчасового житла для внутрішньо переміщених осіб;

{Частина першу статті 4 доповнено абзацом п'ятнадцятим згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

надання освітніх послуг та послуг у сфері охорони здоров'я;

{Частина першу статті 4 доповнено абзацом шістнадцятим згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

управління пам'ятками архітектури та культурної спадщини.

{Частина першу статті 4 доповнено абзацом сімнадцятим згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

2. За рішенням державного партнера державно-приватне партнерство може застосовуватися в інших сферах діяльності, крім видів господарської діяльності, які відповідно до закону дозволяється здійснювати виключно державним підприємствам, установам та організаціям. Державно-приватне партнерство застосовується з урахуванням особливостей правового режиму щодо окремих об'єктів та окремих видів діяльності, встановлених законом.

{Частина друга статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

{Частина третю статті 4 виключено на підставі Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

Розділ II

ФОРМИ ЗДІЙСНЕННЯ ТА ОБ'ЄКТИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

Стаття 5. Форми здійснення державно-приватного партнерства

1. У рамках здійснення державно-приватного партнерства відповідно до цього Закону та інших законодавчих актів України можуть укладатися договори про:

концесію;

управління майном (виключно за умови передбачення у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, інвестиційних зобов'язань приватного партнера);

{Частина першу статті 5 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

спільну діяльність;

{Абзац частини першої статті 5 виключено на підставі Закону № 5406-VI від 02.10.2012}

інші договори.

Договір, укладений у рамках державно-приватного партнерства, може містити елементи різних договорів (змішаний договір), умови яких визначаються відповідно до цивільного законодавства України.

{Абзац сьомий частини першої статті 5 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

{Частина другу статті 5 виключено на підставі Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

3. Відносини, пов'язані з ініціюванням державно-приватного партнерства, вибором приватного партнера, підготовкою до укладення, визначенням змісту договору, укладенням та виконанням договорів, укладених у рамках здійснення державно-приватного партнерства відповідно до частини першої цієї статті, регулюються нормами цього Закону, якщо інший порядок ініціювання відповідної форми державно-приватного партнерства, вибору приватного партнера, підготовки до укладення, визначення змісту договору, укладення та виконання таких

договорів не визначений законом, що регулює відповідну форму здійснення державно-приватного партнерства. У разі якщо договір, що має укладатися в рамках державно-приватного партнерства, є змішаним договором, відносини щодо ініціювання державно-приватного партнерства, підготовки до укладення договору та вибору приватного партнера регулюються нормами цього Закону.

{Частина третя статті 5 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

4. Дія цього Закону не поширюється на угоди про розподіл продукції, порядок укладення, виконання та припинення яких регулюється Законом України "Про угоди про розподіл продукції".

{Статтю 5 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 5406-VI від 02.10.2012}

Стаття 6. Здійснення державних закупівель у рамках державно-приватного партнерства

1. Державні закупівлі у рамках державно-приватного партнерства здійснюються відповідно до законодавства про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти.

2. Іноземні суб'єкти господарської діяльності та суб'єкти господарювання України користуються рівними правами щодо участі у державних закупівлях.

Стаття 7. Об'єкти державно-приватного партнерства

{Частина першу статті 7 виключено на підставі Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

2. Об'єктами державно-приватного партнерства є:

існуючі, зокрема відтворювані (шляхом реконструкції, модернізації, технічного переоснащення) об'єкти, що перебувають у державній або комунальній власності чи належать Автономній Республіці Крим, у тому числі ділянки надр;

створювані або придбані об'єкти в результаті виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

{Частина друга статті 7 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

3. Передача існуючих об'єктів, що перебувають у державній або комунальній власності чи належать Автономній Республіці Крим, приватному партнеру для виконання умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, не зумовлює перехід права власності на ці об'єкти до приватного партнера.

{Абзац перший частини третьої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

Такі об'єкти підлягають поверненню державному партнеру після припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

Право власності на об'єкти, що добудовані, перебудовані, реконструйовані в рамках державно-приватного партнерства, належить державному партнеру.

4. Об'єкти державно-приватного партнерства, створені або придбані приватним партнером на виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, можуть належати йому на праві власності та використовуватися ним або державним партнером чи іншою стороною договору в порядку та на умовах, визначених таким договором, якщо інше не встановлено законом, що регулює відносини, пов'язані з виконанням договорів, визначених у частині першій статті 5 цього Закону. Такі об'єкти підлягають передачі приватним партнером державному партнеру в порядку та строки, визначені договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, але не пізніше дати припинення дії такого договору. Після переходу права власності на створені чи придбані приватним партнером об'єкти державно-приватного партнерства до держави, територіальної громади чи Автономної Республіки Крим приватний партнер має переважне право на користування таким майном для виконання своїх зобов'язань у порядку та на умовах, визначених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, до припинення дії такого договору. Договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, може бути передбачено, що об'єкти, які створені чи придбані на

виконання умов договору та належать на праві власності приватному партнеру, не можуть бути без згоди державного партнера передані в заставу, спільну діяльність, лізинг, оренду та інше користування або володіння. Зазначені обтяження, що встановлюються стосовно об'єктів, які створені чи придбані на виконання умов договору та належать на праві власності приватному партнеру, підлягають обов'язковій реєстрації у визначеному законом порядку.

Договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, може бути передбачено виникнення спільної часткової власності державного та приватного партнера на створювані чи придбані об'єкти державно-приватного партнерства. Порядок визначення часток у праві власності створюваних чи придбаних об'єктів, що перебувають у спільній частковій власності державного та приватного партнера, умови і порядок відчуження частки у праві спільної часткової власності визначаються положеннями договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

{Статтю 7 доповнено новою частиною згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

5. Об'єктами державно-приватного партнерства не можуть бути об'єкти, щодо яких прийнято рішення про приватизацію.

6. Об'єкти державно-приватного партнерства не можуть бути приватизовані протягом усього строку здійснення державно-приватного партнерства.

Стаття 8. Використання земельних ділянок для здійснення державно-приватного партнерства

1. У разі якщо для здійснення державно-приватного партнерства необхідне користування земельною ділянкою, державний партнер передає приватному партнеру відповідно до Земельного кодексу України земельну ділянку, на якій розташований об'єкт державно-приватного партнерства, разом з об'єктом державно-приватного партнерства на строк, встановлений договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, чи забезпечує не пізніше дати набрання чинності договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, набуття приватним партнером права на користування земельними ділянками, наданими в установленому порядку для будівництва об'єкта державно-приватного партнерства.

{Абзац перший частини першої статті 8 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

У всіх інших випадках державний партнер забезпечує надання на вимогу приватного партнера земельних ділянок, необхідних для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, в порядку, встановленому законом та зазначеному в такому договорі.

{Абзац частини першої статті 8 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

У разі припинення (розірвання) договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, приватний партнер автоматично втрачає право на користування земельною ділянкою, наданою йому державним партнером для здійснення державно-приватного партнерства.

{Абзац частини першої статті 8 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

У разі прийняття уповноваженим органом рішення про здійснення державно-приватного партнерства проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок, інша документація із землеустрою, яка відповідно до законодавства вимагається для надання земельної ділянки в користування, а також документація щодо земельних ділянок, необхідних приватному партнеру для здійснення такого партнерства, розробляються на замовлення державного партнера.

Державний партнер має погодити документацію із землеустрою з відповідними державними органами чи органами місцевого самоврядування у передбаченому законодавством порядку, а у випадках, передбачених законом, - отримати позитивний висновок державної землепорядної експертизи у порядку, визначеному законом.

Фінансування робіт з розроблення (виготовлення) землепорядної документації та її експертизи здійснюється за рахунок коштів відповідних бюджетів чи за рахунок коштів особи, яка подала пропозицію про здійснення державно-приватного партнерства.

Оплата робіт з розроблення (виготовлення) землепорядної документації та її експертизи особою, яка подала пропозицію про здійснення державно-приватного партнерства, не створює для такої особи переваг у конкурсі з визначення приватного партнера порівняно з іншими учасниками конкурсу.

Документально підтверджені витрати, здійснені державним партнером та/або особою, яка подала пропозицію про здійснення державно-приватного партнерства, на розроблення (виготовлення) документації із землеустрою та її експертизу, відшкодовуються приватним партнером відповідно до умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

2. Порядок та умови отримання приватним партнером права на користування земельними ділянками, зазначеними у частині першій цієї статті, зазначаються в умовах конкурсу з визначення приватного партнера для укладення договору в рамках державно-приватного партнерства.

3. Після припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, приватний партнер зобов'язаний звільнити земельну ділянку, надану йому для здійснення державно-приватного партнерства відповідно до цієї статті.

4. У разі якщо у договорі про державно-приватне партнерство передбачається надання в користування (експлуатацію) та/або управління ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій, щодо прокладання та експлуатації яких встановлено сервітут, такий сервітут може здійснюватися від імені державного партнера приватним партнером.

Про наявність таких сервітутів зазначається в умовах конкурсу з визначення приватного партнера та договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства.

Стаття 9. Джерела фінансування державно-приватного партнерства

1. Фінансування державно-приватного партнерства може здійснюватися за рахунок:

фінансових ресурсів приватного партнера;

фінансових ресурсів, запозичених в установленому порядку;

коштів державного та місцевих бюджетів;

інших джерел, не заборонених законодавством.

Розділ III ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

Стаття 10. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства

1. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства готуються центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування чи органами Автономної Республіки Крим або особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, і подаються до органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства.

{Частина перша статті 10 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

{Частину другу статті 10 виключено на підставі Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

{Частину третю статті 10 виключено на підставі Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

Стаття 11. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства

1. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства проводиться на підставі пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства або за ініціативою уповноваженого органу шляхом:

1) детального обґрунтування соціально-економічних та екологічних наслідків здійснення державно-приватного партнерства за результатами аналізу:

економічних та фінансових показників реалізації державно-приватного партнерства;

соціальних наслідків реалізації державно-приватного партнерства, включаючи поліпшення якості послуг та рівень забезпечення попиту товарами (роботами і послугами);

екологічних наслідків реалізації державно-приватного партнерства з урахуванням можливого негативного впливу на стан довкілля;

2) обґрунтування вищої ефективності проекту із залученням приватного партнера порівняно з реалізацією проекту без такого залучення;

3) виявлення видів ризиків здійснення державно-приватного партнерства, їх оцінки та визначення форми управління ризиками;

4) визначення форми здійснення державно-приватного партнерства;

5) визначення соціально-економічних та екологічних перспектив після закінчення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

2. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства проводиться щодо об'єктів:

державної власності - центральним органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними об'єктами державної власності, а якщо такого органу не визначено - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства;

комунальної власності - виконавчим органом місцевого самоврядування, уповноваженим відповідною сільською, селищною, міською, районною чи обласною радою, а якщо такого органу не визначено - виконавчим комітетом сільської, селищної, міської ради чи виконавчим апаратом районної, обласної ради;

що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено - Радою міністрів Автономної Республіки Крим.

Якщо у державно-приватному партнерстві братимуть участь кілька державних партнерів, вони спільно проводять аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства.

3. Порядок проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства визначається Кабінетом Міністрів України з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

4. За результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства складається висновок. Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, та іншими визначеними в Порядку проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства органами державної влади. Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності та майна, що належить Автономній Республіці Крим, підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, якщо відповідно до такого висновку передбачається надання державної підтримки шляхом фінансування за рахунок коштів державного бюджету.

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства.

{Стаття 11 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

{Статтю 12 виключено на підставі Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

Стаття 13. Прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства

1. Рішення про здійснення державно-приватного партнерства чи про недоцільність його здійснення, про проведення конкурсу та затвердження результатів конкурсу з визначення приватного партнера приймаються щодо об'єктів:

державної власності - центральним органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними об'єктами державної власності, а якщо такого органу не визначено - Кабінетом Міністрів України;

комунальної власності - органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України "Про місцеве самоврядування";

що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено - Радою міністрів Автономної Республіки Крим.

Рішення про здійснення державно-приватного партнерства приймається протягом трьох календарних місяців з дня подання пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства (сільськими, селищними, міськими, районними та обласними радами - на найближчій сесії) у передбаченому цим Законом порядку.

Орган, що прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства чи про недоцільність здійснення такого партнерства, зобов'язаний протягом 15 календарних днів з дня прийняття відповідного рішення повідомити про таке рішення особу, яка подала пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства.

{Стаття 13 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

Розділ IV ВИЗНАЧЕННЯ ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРА

Стаття 14. Визначення приватного партнера

1. Визначення приватного партнера для укладення договору (договорів) у рамках державно-приватного партнерства здійснюється виключно на конкурсних засадах, крім випадків, передбачених законом.

У разі якщо після оголошення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства на участь у зазначеному конкурсі подав заявку лише один претендент, відповідний договір може бути укладений уповноваженим органом з цим претендентом шляхом погодження з ним істотних умов договору, якщо інше не визначено законами, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення та виконання договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону.

2. Порядок проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної, комунальної власності або які належать Автономній Республіці Крим, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

У разі якщо законами України, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону, чи відповідно до таких законів встановлено інший порядок проведення конкурсу, застосовується порядок проведення конкурсу, встановлений такими законами чи відповідно до таких законів.

{Абзац другий частини другої статті 14 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

Стаття 15. Засади проведення конкурсу з визначення приватного партнера

1. Під час прийняття рішення про проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства визначаються:

строк здійснення державно-приватного партнерства, форма його реалізації та основні етапи;

державний партнер та об'єкти державно-приватного партнерства;

обсяг та форми державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства, якщо надання такої підтримки передбачається;

{Абзац четвертий частини першої статті 15 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

граничний строк подання заявок на участь у конкурсі;

граничний строк проведення конкурсу з визначення приватного партнера;

основні кваліфікаційні вимоги до учасників конкурсу;

основні критерії визначення переможця конкурсу.

{Частину другу статті 15 виключено на підставі Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

3. Оголошення про проведення конкурсу з визначення приватного партнера публікується державним партнером у газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України" чи офіційному друкованому засобі масової інформації відповідного органу місцевого самоврядування або Автономної Республіки Крим, якщо державним партнером виступають такі органи, а також розміщується на офіційному веб-сайті державного партнера.

Стаття 16. Оприлюднення інформації про результати проведення конкурсу з визначення приватного партнера

1. Результати оцінки конкурсних пропозицій учасників конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства не підлягають розголошенню до дня визначення переможця конкурсу, крім випадків, передбачених законом.

2. Орган, що проводив конкурс, зобов'язаний у десятиденний строк з дня визначення переможця конкурсу оприлюднити інформацію та вмотивовані роз'яснення щодо підстав визначення переможця та відхилення пропозицій інших учасників конкурсу.

3. Оприлюднення інформації, зазначеної в частині другій цієї статті, здійснюється шляхом опублікування її в газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України" чи офіційному друкованому засобі масової інформації відповідного органу місцевого самоврядування або Автономної Республіки Крим, якщо державним партнером виступають такі органи, а також розміщення на офіційному веб-сайті державного партнера.

Стаття 17. Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу

1. Орган, що прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства, зобов'язаний не пізніше місяця після підписання протоколу про результати конкурсу (сільські, селищні, міські, районні та обласні ради - на найближчому пленарному засіданні) розглянути результати проведення конкурсу та затвердити відповідний протокол (про визначення переможця конкурсу, про відхилення всіх конкурсних пропозицій без визначення переможця чи про оголошення конкурсу таким, що не відбувся) або відмовити у затвердженні результатів конкурсу з обґрунтуванням причини такої відмови.

{Частину першу статті 17 доповнено новим абзацом першим згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства здійснюється органом, який відповідно до статті 13 цього Закону прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу на умовах, встановлених конкурсом з визначення приватного партнера.

2. У разі якщо переможцем конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства визначено декілька осіб на стороні приватного партнера, договір, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, підписується такими особами або особою, уповноваженою ними на підписання цього договору.

3. Державний партнер в установленому Кабінетом Міністрів України порядку повідомляє про укладення договору в рамках державно-приватного партнерства центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-

приватного партнерства, уповноважений на ведення обліку договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства.

{Частина третя статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5463-VI від 16.10.2012, № 817-VIII від 24.11.2015}

4. У разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі укладання договору в рамках державно-приватного партнерства, такий договір може бути змінений, доповнений або розірваний за згодою сторін чи в судовому порядку, якщо інше не встановлено договором або не впливає із суті зобов'язання.

5. Договір, укладений в рамках державно-приватного партнерства, може бути розірваний за згодою сторін, а у випадках, встановлених законом або договором, - у судовому порядку.

{Статтю 17 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

6. Правові наслідки зміни або розірвання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, визначаються законом та цим договором.

{Статтю 17 доповнено частиною шостою згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

7. Особа, яка організовує або надає фінансування в рамках державно-приватного партнерства, може брати участь у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, на стороні приватного партнера.

У разі невиконання приватним партнером своїх зобов'язань за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, особа, яка організовує або надає фінансування в рамках державно-приватного партнерства, має право звернутися до державного партнера з пропозицією про заміну приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, у порядку та спосіб, визначені Кабінетом Міністрів України.

{Статтю 17 доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

Розділ V

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА, ДЕРЖАВНІ ГАРАНТІЇ ТА ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ

Стаття 18. Державна підтримка здійснення державно-приватного партнерства

1. Державна підтримка здійснення державно-приватного партнерства може надаватися:

шляхом надання державних гарантій, гарантій Автономної Республіки Крим та місцевого самоврядування;

шляхом фінансування за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів та інших джерел згідно із загальнодержавними та місцевими програмами;

шляхом виплати приватному партнеру інших платежів, передбачених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, зокрема плати за готовність (доступність) об'єкта державно-приватного партнерства до експлуатації (використання) тощо;

{Частина першу статті 18 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

шляхом придбання державним партнером певного обсягу товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) приватним партнером за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства;

{Частина першу статті 18 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

шляхом постачання приватному партнеру товарів (робіт, послуг), необхідних для здійснення державно-приватного партнерства;

{Частина першу статті 18 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

в інших формах, передбачених законом.

2. Рішення про надання державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства приймається залежно від права власності на об'єкт державно-приватного партнерства відповідно Кабінетом Міністрів України чи уповноваженим ним органом виконавчої влади, органами місцевого самоврядування або Радою міністрів Автономної Республіки Крим відповідно до закону.

3. Порядок надання державної підтримки встановлюється Кабінетом Міністрів України.

4. Державна підтримка, передбачена цією статтею, надається без проведення державної реєстрації інвестиційних проектів та проектних (інвестиційних) пропозицій, передбаченої Законом України "Про інвестиційну діяльність".

{Статтю 18 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

Стаття 19. Правовий режим інвестиційної та господарської діяльності іноземного приватного партнера

1. Для іноземних приватних партнерів, які здійснюють в Україні державно-приватне партнерство, встановлюється національний правовий режим інвестиційної та іншої господарської діяльності, крім випадків, передбачених законом та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Спори, що виникають із договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства за участю нерезидентів, підприємств з іноземними інвестиціями, вирішуються в порядку, передбаченому законом, а також можуть розглядатися міжнародним арбітражним судом за місцем, обумовленим у договорі.

{Статтю 19 доповнено частиною другою згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

3. У разі якщо укладення договору в рамках державно-приватного партнерства здійснюється Кабінетом Міністрів України, на вимогу іноземного приватного партнера (партнерів) держава має право відмовитися від імунітету в договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства. Така відмова здійснюється за рішенням Верховної Ради України і поширюється на всі судові рішення, рішення міжнародних комерційних арбітражів, рішення у провадженнях щодо забезпечення позову, а також на виконання рішень судових і арбітражних органів.

{Статтю 19 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

Стаття 20. Гарантії прав приватних партнерів

1. Держава гарантує додержання встановлених законодавством України умов для провадження діяльності приватних партнерів, пов'язаної з виконанням договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, додержання прав і законних інтересів приватних партнерів.

2. Державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи не мають права втручатися в діяльність приватних партнерів, пов'язану із здійсненням державно-приватного партнерства, крім випадків, встановлених законом.

3. У разі якщо ціни (тарифи) на товари (роботи, послуги) приватного партнера підлягають державному регулюванню, такі ціни (тарифи) мають включати кошти для компенсації вартості внесених приватним партнером інвестицій (інвестиційну складову) відповідно до закону, якщо інший порядок компенсації інвестицій не передбачено договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства.

Розмір інвестиційної складової має забезпечувати компенсацію протягом строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, витрат приватного партнера на здійснення інвестицій.

Якщо ціни (тарифи) на товари (роботи, послуги) приватного партнера, що підлягають державному регулюванню, не є економічно обґрунтованими і відсутня належна компенсація, приватний партнер, якщо це передбачено договором, укладеним у рамках державно-приватного

партнерства, має право відмовитися від договору або призупинити, якщо інше не передбачено законодавством, виконання інвестиційних зобов'язань до затвердження цін (тарифів) на економічно обґрунтованому рівні та/або включення до цін (тарифів) інвестиційної та/або прибуткової складової або до внесення на запропонованих приватним партнером умовах змін до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, щодо обсягів та строків внесення інвестицій в об'єкт державно-приватного партнерства.

{Частина третя статті 20 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

4. До прав і обов'язків сторін, визначених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, протягом строку його дії застосовується законодавство України, чинне на день його укладення. Зазначені гарантії поширюються на зміни цивільного і господарського законодавства, що регулює майнові права та обов'язки сторін, і не стосуються змін законодавства з питань оборони, національної безпеки, забезпечення громадського порядку, охорони довкілля, стандартів якості товарів (робіт, послуг), податкового, валютного, митного законодавства, законодавства з питань ліцензування та іншого законодавства, що регулює правовідносини, в яких не діють принципи рівності сторін (державного та приватного партнерів).

5. У разі прийняття державними органами або органами місцевого самоврядування рішень, що порушують права приватних партнерів, збитки, завдані їм внаслідок прийняття таких рішень, підлягають відшкодуванню в повному обсязі.

Приватні партнери мають право на відшкодування збитків, завданих їм внаслідок дій, бездіяльності або неналежного виконання державними органами та органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами своїх обов'язків, передбачених законодавством України, у порядку, встановленому законодавством України.

6. У разі розірвання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у зв'язку з порушенням державним партнером зобов'язань за таким договором державний партнер відшкодовує приватному партнеру внесені ним інвестиції в частині, що не була відшкодована протягом дії такого договору, а також збитки, завдані достроковим припиненням договору.

Порядок та способи розрахунку відшкодування та збитків, а також строки їх виплати приватному партнеру встановлюються договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства.

{Статтю 20 доповнено частиною шостою згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

7. Зазначені в цій статті гарантії прав приватних партнерів застосовуються до всіх форм державно-приватного партнерства, передбачених цим Законом та іншими законами, що регулюють відповідну форму здійснення державно-приватного партнерства.

{Статтю 20 доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

Стаття 21. Контроль за виконанням договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства

1. Контроль за виконанням договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, здійснюють центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи відповідно до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом.

{Частина перша статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015}

2. Приватні партнери надають відповідним державним партнерам інформацію про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у порядку та згідно з формою, затвердженими Кабінетом Міністрів України.

Стаття 22. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства

{Назва статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5463-VI від 16.10.2012, № 817-VIII від 24.11.2015}

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, належать:

{Абзац перший частини першої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5463-VI від 16.10.2012, № 817-VIII від 24.11.2015}

методологічне забезпечення проведення перевірки виконання договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства;

{Абзац другий частини першої статті 22 в редакції Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

підготовка пропозицій щодо забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері державно-приватного партнерства;

{Абзац третій частини першої статті 22 в редакції Закону № 5463-VI від 16.10.2012}

проведення моніторингу ефективності діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері державно-приватного партнерства;

розроблення концепції та проектів державних цільових програм щодо сприяння розширенню державно-приватного партнерства, вжиття заходів для їх виконання;

сприяння захисту законних прав та інтересів державних і приватних партнерів у процесі здійснення державно-приватного партнерства;

{Абзац сьомий частини першої статті 22 виключено на підставі Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

проведення моніторингу, узагальнення та оприлюднення в установленому порядку результатів здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі здійснення оцінки та моніторингу загального рівня ризиків державного партнера в договорах, укладених у рамках державно-приватного партнерства;

проведення моніторингу дотримання вимог законодавства у сфері державно-приватного партнерства, у тому числі під час проведення конкурсів з визначення приватного партнера;

проведення в межах своїх повноважень інформаційно-роз'яснювальної і консультативної роботи;

участь в організації навчання і підвищення кваліфікації фахівців у сфері державно-приватного партнерства;

ведення обліку договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства;

{Абзац тринадцятий частини першої статті 22 виключено на підставі Закону № 817-VIII від 24.11.2015}

здійснення інших повноважень, передбачених законом.

Розділ VI

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27): частину шосту статті 102¹ доповнити пунктом 5 такого змісту:

"5) припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства (щодо договорів емфітевзису та суперфіцію, укладених у рамках такого партнерства)";

частину другу статті 134 після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"надання земельних ділянок державної або комунальної власності для потреб приватного партнера в рамках державно-приватного партнерства відповідно до закону".

У зв'язку з цим абзаци одинадцятий - дев'ятнадцятий вважати відповідно абзацами дванадцятим - двадцятим;

{Підпункт 2 пункту 2 розділу VI втратив чинність на підставі Закону № 5007-VI від 21.06.2012}

3) у Законі України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

у підпункті 2 пункту "а" частини першої статті 28 слова "які надаються підприємствами та організаціями комунальної власності відповідної територіальної громади; погодження в установленому порядку цих питань з підприємствами, установами та організаціями, які не належать до комунальної власності" виключити;

частину першу статті 43 доповнити пунктом 37 такого змісту:

"37) встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги, які надаються підприємствами, що перебувають у спільній власності територіальних громад, представництво інтересів яких здійснює відповідна районна чи обласна рада, а також суб'єктами господарювання, що здійснюють управління (експлуатацію) цілісними майновими комплексами таких підприємств";

4) пункт 7 частини першої статті 18 Закону України "Про місцеві державні адміністрації" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190) викласти в такій редакції:

"7) визначає і встановлює норми споживання у сфері житлово-комунальних послуг, здійснює контроль за їх дотриманням";

5) у Законі України "Про концесії" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 41, ст. 372 із наступними змінами):

абзац четвертий статті 1 доповнити реченням такого змісту: "На стороні концесіонера можуть виступати декілька осіб";

у статті 3:

у частині другій:

абзац другий доповнити словами "забезпечення функціонування зрошувальних і осушувальних систем";

абзац четвертий доповнити словами "оброблення відходів";

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

"пошук, розвідка родовищ корисних копалин і їх видобування";

абзаци сьомий - дев'ятий і тринадцятий викласти в такій редакції:

"будівництво та/або експлуатація залізниць, аеропортів, злітно-посадкових смуг на аеродромах, мостів, шляхових естакад, тунелів, інших шляхів сполучення, метрополітенів, морських і річкових портів та їх інфраструктури;

машинобудування;

охорона здоров'я";

"виробництво, транспортування і постачання тепла та розподіл і постачання природного газу";

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

"5. Під майном підприємств, які є цілісними майновими комплексами або системою цілісних майнових комплексів, що надається у концесію, треба розуміти майно (основні засоби, у тому числі незавершене будівництво, нематеріальні активи), що забезпечує вироблення

(створення) відповідної продукції (послуг) у сферах діяльності, визначених частинами другою і третьою цієї статті.

Інші необоротні матеріальні активи, оборотні матеріальні активи, кошти, цінні папери та майно, що не відповідають вимогам, визначеним в абзаці першому цієї частини, а також майнові права та зобов'язання, які належать балансоутримувачу майна, що надається у концесію, не є об'єктами концесії.

Необоротні матеріальні активи, оборотні матеріальні активи можуть бути викуплені концесіонером на умовах, встановлених умовами договору. Дебіторська та кредиторська заборгованість, грошові кошти та цінні папери можуть бути передані концесіонеру на умовах, встановлених договором.

Умови та порядок передачі концесіонеру оборотних матеріальних активів, кредиторської та дебіторської заборгованості, грошових коштів та цінних паперів можуть бути включені до умов проведення концесійного конкурсу.

У концесіонера не виникає загального правонаступництва згідно з правами та зобов'язаннями підприємства, цілісний майновий комплекс якого надається у концесію. Умови та порядок передачі концесіонеру прав та обов'язків підприємства, цілісний майновий комплекс якого надається у концесію, можуть бути встановлені умовами концесійного конкурсу.

У разі якщо всі активи та зобов'язання підприємства, цілісний майновий комплекс якого надається у концесію, передано на баланс концесіонеру, таке підприємство підлягає припиненню шляхом ліквідації.

Майно, що входить до складу цілісного майнового комплексу, який надано у концесію, включається до балансу концесіонера із зазначенням, що таке майно перебуває у концесії".

У зв'язку з цим частини п'яту - сьому вважати відповідно частинами шостою - восьмою;

частину другу статті 7 після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"виступає замовником, здійснює діяльність, пов'язану з погодженням та затвердженням проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок, іншої документації із землеустрою, що розробляються з метою надання земельної ділянки в оренду концесіонеру для здійснення концесійної діяльності".

У зв'язку з цим абзаци одинадцятий і дванадцятий вважати відповідно абзацами дванадцятим і тринадцятим;

у статті 8:

назву доповнити словами "та його результатів";

абзац дев'ятий частини третьої після слів "подає також" доповнити словами "інформацію про земельну ділянку, яка буде надана концесіонеру для здійснення концесійної діяльності (кадастровий номер, цільове призначення, обмеження, обтяження земельної ділянки, інформація про наявність на земельній ділянці систем водо-, тепло-, газопостачання, каналізації, інших інженерних комунікацій), та";

після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

"6. Інформація про результати конкурсу, підстави визначення переможця та відхилення пропозицій інших учасників підлягає розміщенню на офіційному веб-сайті концесіодавця невідкладно після оголошення рішення про визначення переможця конкурсу та у десятиденний строк з цього дня - опублікуванню в газеті "Урядовий кур'єр" чи "Голос України" або у друкованому засобі масової інформації відповідного органу місцевого самоврядування.

З переможцем конкурсу не пізніше трьох місяців з дня опублікування результатів конкурсу укладається договір концесії в порядку і на умовах, визначених цим Законом. За письмовим зверненням переможця конкурсу цей строк може бути продовжено".

У зв'язку з цим частину шосту вважати частиною сьомою;

частину третю статті 10 викласти в такій редакції:

"3. У разі якщо для здійснення концесійної діяльності є потреба в земельній ділянці, договір оренди такої ділянки укладається відповідно до законодавства";

у статті 12:

частину першу після абзацу першого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

"У разі якщо протягом строку дії договору концесії деякі активи, надані концесіонеру у складі об'єкта концесії, виводяться з експлуатації у зв'язку з їх списанням, внаслідок чого такі об'єкти не використовуються концесіонером у його господарській діяльності, відбувається перерахунок розміру концесійних платежів шляхом зменшення бази розрахунку концесійних платежів на вартість таких активів, визначену на день надання їх у концесію.

Розмір концесійних платежів збільшується в разі надання концесієдавцем протягом строку дії договору концесії в управління (експлуатацію) концесіонеру нових об'єктів, створених за рахунок коштів місцевого або державного бюджетів.

У разі надання у концесію права на управління (експлуатацію) існуючих на день укладення договору концесії об'єктів права державної чи комунальної власності концесіонер звільняється від сплати концесійних платежів за нові об'єкти основних засобів та нематеріальних активів, створених (придбаних) концесіонером для виконання умов концесійного договору за його рахунок".

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом п'ятим;

перше речення частини четвертої викласти в такій редакції:

"4. Концесіонерам збиткових і низькорентабельних об'єктів концесії, що мають важливе соціальне значення, концесієдавець може надавати пільги щодо концесійних платежів, у тому числі у вигляді розстрочки, відстрочки, повного або часткового звільнення від сплати концесійних платежів на певний строк, а також передбачати в договорі надання дотацій, компенсацій та пільг";

у статті 18:

частину другу доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"укладати договори оренди землі не пізніше одного року з дня набрання чинності договором концесії. За письмовим зверненням приватного партнера цей строк може бути продовжено, але не більш як на один рік";

доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. У разі якщо на стороні концесіонера у договорі концесії виступають декілька осіб, вони несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями, передбаченими умовами договору концесії";

абзац перший частини третьої статті 20 замінити чотирма абзацами такого змісту:

"3. Нарахування амортизації на наданий у концесію об'єкт здійснюється концесієдавцем чи уповноваженим ним органом. Про суму нарахованих амортизаційних відрахувань концесіонеру повідомляється щоквартально у встановлений договором концесії строк. На суму нарахованих амортизаційних відрахувань (але не більш як на суму концесійної плати) зменшується сума концесійної плати, що підлягає сплаті концесіонером за відповідний період.

На суму нарахованих амортизаційних відрахувань, на яку було зменшено суму концесійної плати, концесіонер зобов'язаний у порядку і в строк, встановлені договором концесії, здійснювати погоджені з концесієдавцем роботи щодо поліпшення об'єкта концесії.

За нецільове використання таких коштів до концесіонера застосовуються штрафні санкції в розмірі 100 відсотків сум, використаних за нецільовим призначенням, з нарахуванням пені в розмірі 120 відсотків облікової ставки Національного банку України.

Амортизаційні відрахування, нараховані на майно, що є власністю концесіонера, використовуються концесіонером відповідно до законодавства України".

У зв'язку з цим абзаци другий - четвертий вважати відповідно абзацами п'ятим - сьомим;

6) частину першу статті 31 Закону України "Про оренду землі" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102; 2008 р., № 48, ст. 358; 2010 р., № 5, ст. 40) доповнити абзацом дев'ятим такого змісту:

"припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства (щодо договорів оренди землі, укладених у рамках такого партнерства)";

{Підпункт 7 пункту 2 розділу VI втратив чинність на підставі Закону № 2189-VIII від 09.11.2017}

3. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

визначити центральний орган виконавчої влади, до відання якого належить здійснення повноважень, визначених статтею 22 цього Закону;

прийняти нормативно-правові акти, визначені цим Законом.

Президент України

В.ЯНУКОВИЧ

**м. Київ
1 липня 2010 року
№ 2404-VI**

Publications of document

- **Голос України** on July 30, 2010 — № 140
- **Офіційний вісник України** on August 9, 2010 — 2010, № 58, page 17, article 1988, код акта 52182/2010
- **Урядовий кур'єр** on September 1, 2010 — № 160
- **Відомості Верховної Ради України** on October 8, 2010 — 2010, № 40, page 1436, article 524